

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Aquesta Llei s'aplica supletòriament a l'ens públic Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, el qual es continua regint per la Llei 10/1983, del 30 de maig.

Segona

S'autoritza el Govern a desenvolupar aquesta Llei i a establir requisits addicionals pel que fa als controls pressupostaris i financers de les empreses a què s'aplica.

Tercera

1. La lletra d) de l'article 5 de la Llei de finances públiques de Catalunya queda modificada d'acord amb el que estableixen les disposicions d'aquesta Llei.

2. No s'apliquen a les entitats i a les empreses a què fa referència aquesta Llei les disposicions de la Llei 10/1982, de 12 de juliol, de finances públiques de Catalunya, i de la Llei 11/1981, del 7 de desembre, de patrimoni de la Generalitat, que s'oposen a les disposicions d'aquesta Llei.

3. Es deroguen totes les disposicions que s'oposen als preceptes d'aquesta Llei.

(02.354.158)

DECRET LEGISLATIU

3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.

La disposició final segona, apartat 1, de la Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives, va autoritzar el Govern perquè, en el termini màxim d'un any des de l'entrada en vigor de la Llei, elaborés un nou Text refós de la Llei 10/1982, de 12 de juliol, de finances públiques de Catalunya, incorporant-hi les modificacions que s'hi introduïen mitjançant aquesta Llei i les introduïdes per les lleis de pressupostos posteriors a l'entrada en vigor del seu primer Text refós, aprovat pel Decret legislatiu 9/1994, de 13 de juliol, i per les lleis següents:

Llei 9/1997, de 23 de juny, sobre la participació de la Generalitat en societats mercantils i civils, i de modificació de les lleis 11/1981, 10/1982 i 4/1985.

Llei 17/1997, de 24 de desembre, de mesures administratives i d'organització.

Llei 25/1998, de 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro.

Llei 4/2000, de 26 de maig, de mesures fiscals i administratives.

Llei 15/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals i administratives.

Així mateix, l'apartat 1 de la disposició final quarta va establir que l'autorització per a la refosa incloïa també la facultat de regularitzar, aclarir i harmonitzar aquestes disposicions, així com l'obligació d'efectuar la conversió a la unitat monetària euro de tots els imports a què fan referència les disposicions que han d'integrar el Text refós.

Per tant, en exercici de la delegació esmentada, d'acord amb el dictamen emès per la Co-

missió Jurídica Assessorada, i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

Article 1° n.º

Aprovar el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, que es publica tot seguit.

DISPOSICIÓN FINAL

Aquest Decret legislatiu entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 24 de desembre de 2002

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

FRANCESC HOMS I FERRET

Conseller d'Economia i Finances

TEXT REFÓS

de la Llei de finances públiques de Catalunya

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 1

Les finances de la Generalitat de Catalunya són regulades per aquesta Llei i per les altres lleis que la despleguin.

Les normes de la Llei de pressupostos constituiran l'execució dels seus preceptes, per a cada exercici pressupostari.

Article 2

1. Integra la Hisenda de la Generalitat el conjunt dels ingressos i de les obligacions econòmico-financeres que li corresponguin.

2. L'administració financera de la Generalitat està sotmesa al règim de pressupost anual i d'unitat de caixa, ha d'ésser intervinguda seguint les normes d'aquesta Llei i ha de retre comptes a la Sindicatura de Comptes de Catalunya i al Tribunal de Comptes de l'Estat, d'acord amb les disposicions que regulen les funcions d'aquests organismes.

3. Tots aquells que manegin els cabals públics seran responsables davant la Generalitat, en els termes legals, dels perjudicis que li puguin ocasionar.

Article 3

1. Correspon a l'administració financera de la Generalitat el compliment de les obligacions econòmiques dels seus òrgans, entitats autònomes i empreses públiques mitjançant la gestió i l'aplicació dels seus recursos a aquelles finalitats i a l'ordenació d'allò que, en matèria de política econòmica i financera, sigui de la competència de la Generalitat.

2. Correspon, així mateix, a l'administració financera les funcions atribuïdes a la Generalitat en matèria de tutela financera sobre les corporacions locals de Catalunya i d'ordenació i control de les institucions financeres i de crèdit que operin en el territori català.

3. Les Juntes de Finances de la Generalitat resolten les reclamacions que es presenten respecte als tributs i exaccions pròpies i aquelles altres que la Llei determini.

Article 4

1. Les entitats autònomes de la Generalitat poden ésser de tipus administratiu o de tipus comercial, industrial o financer.

2. Són empreses de la Generalitat, als efectes d'aquesta Llei, les societats civils o mercantils amb participació majoritària de la Generalitat, de les seves entitats autònomes o de les societats en què la Generalitat o les esmentades entitats tenen també participació majoritària en el seu capital social, així com aquelles entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia que són sotmeses a la Generalitat, però que han d'ajustar la seva activitat a l'ordenament jurídic privat.

3. Són empreses vinculades, als efectes d'aquesta Llei, les societats civils o mercantils que són gestores de serveis públics de què és titular la Generalitat o les que hi han subscrit convenis, i en les quals aquesta té la facultat de designar tots o una part dels òrgans de direcció o hi participa directament o indirectament, com a mínim, en un cinc per cent del capital social.

4. Les societats de la Generalitat es regiran per les normes de dret civil, mercantil i laboral, excepte en les matèries en què sigui d'aplicació la present Llei.

Article 5

Seràn matèria de llei del Parlament de Catalunya les qüestions financeres següents:

a) El pressupost de la Generalitat i de les seves entitats autònomes i les seves modificacions a través de la concessió de crèdits extraordinaris i suplement de crèdit.

b) L'establiment, la modificació i la supressió dels tributs i recàrrecs.

c) L'emissió i la regulació del deute públic de la Generalitat i les seves entitats autònomes, la concertació d'operacions de crèdit i la prestació d'aval.

d) La pèrdua de la posició majoritària de la Generalitat i la dissolució de les societats en què tingui participació majoritària la Generalitat; les adquisicions a títol oneros de participacions en les societats civils i mercantils quan tinguin per objecte accions sense vot o bé quan la participació en el capital no es correspongui amb una congruent posició en les juntes o en la gestió de l'entitat.

e) Les grans operacions de caràcter econòmic i financer.

f) El règim general i especial en matèria financera de les entitats autònomes de la Generalitat.

g) El règim de patrimoni i de la contractació de la Generalitat.

h) Les altres matèries que, segons la Llei, s'han de regular d'aquesta manera.

Article 6

La Generalitat gaudirà, tant en allò que fa referència a les seves prerrogatives com als seus beneficis fiscals, el mateix tractament que la Llei estableix per a l'Estat. Les seves

entitats autònomes gaudiran de les prerrogatives i els beneficis fiscals que les lleis estableixin.

CAPÍTOL II Els ingressos

Article 7

La Hisenda de la Generalitat està constituïda pels ingressos següents:

1. El rendiment dels impostos establerts per la Generalitat.
2. El rendiment dels tributs que li cedeix l'Estat.
3. Un percentatge de participació en la recaptació total de l'Estat pels impostos directes i indirectes, fins i tot els monopolis fiscals.
4. El rendiment de les taxes de la Generalitat, ja siguin de creació pròpia, o bé a conseqüència de la transferència de serveis de l'Estat.
5. Les contribucions especials que estableixi la Generalitat en l'exercici de les seves competències.
6. Els recàrrecs sobre impostos estatals.
7. Quan s'escaigui, els ingressos procedents del Fons de Compensació Interterritorial.
8. Les altres assignacions amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.
9. L'emissió de deute i el recurs al crèdit.
10. Els rendiments del patrimoni de la Generalitat.
11. Els ingressos de dret privat.
12. Les multes i les sancions que imposi en l'àmbit de les seves competències.
13. Els ingressos dels preus pù blics.

Article 8

Els ingressos de la Generalitat i de les entitats autònomes i empreses pù bliques que en depenen es destinen a satisfer el conjunt de les seves obligacions respectives, llevat que per llei s'estableixi l'afectació d'alguns recursos a finalitats determinades.

Article 9

L'administració dels ingressos de la Hisenda de la Generalitat correspon al conseller o a la consellera d'Economia i Finances i a la de les entitats autònomes als seus presidents/presidentes o directors/directores, llevat que no tinguin personalitat jurídica pròpia, en aquest cas l'administració correspon també al conseller o a la consellera d'Economia i Finances.

Article 10

1. Les persones o entitats que tinguin al seu càrrec l'administració dels ingressos de la Generalitat dependran del conseller o de la consellera d'Economia i Finances o de la corresponent entitat autònoma, pel que fa a la gestió, el lliurament o l'aplicació i al retiment dels comptes respectius.
2. Estaran obligats a la prestació de fiança els funcionaris o funcionàries, les entitats o els particulars que menin o custodiïn fons o valors de naturalesa pù blica, en la quantia i la manera que les disposicions reglamentàries determinin.
3. Els rendiments i els interessos atribuïbles al patrimoni i als cabals de la Generalitat, o de les entitats autònomes, per qualsevol concepte, seran íntegrament reflectits en un compte específic del pressupost respectiu.

Es prohibeix l'adscripció o la distribució dels ròssocs del compte específic, d'acord amb el que estableix l'article 8 d'aquesta Llei.

Article 11

1. La gestió, incloent-hi totes les fases del procediment, dels tributs propis de la Generalitat i dels impostos cedits, i, si s'escau, dels impostos de l'Estat recaptats a Catalunya i dels recàrrecs sobre impostos estatals, s'ajustarà a les disposicions de l'Estatut d'autonomia, a les lleis del Parlament de Catalunya, als reglaments que aprovi el Govern i a les normes de desplegament que sigui autoritzat a dictar el conseller o la consellera d'Economia i Finances, sens perjudici de l'aplicació de les disposicions de l'Estat en tots els casos en què sigui procedent. En el cas dels tributs cedits es tindrà en compte, a més, el que disposi la normativa en matèria de cessió de tributs a les comunitats autònomes.

2. Correspon al Govern, a proposta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances, d'organitzar els serveis de gestió, recaptació, liquidació i inspecció tributàries en allò que pertorqui a la Generalitat.

Article 12

1. No podran ésser alienats, gravats ni arrendats els drets de la Hisenda de la Generalitat, llevat en els supòsits regulats per les lleis.

Tampoc no es concediran exempcions, condonacions, rebaxes ni moratòries en el pagament dels ingressos, llevat en els casos i en la manera que determinin les lleis.

2. Únicament per decret acordat pel Govern es podrà transgír i sotmetre a arbitratge en les conteses que sorgeixin sobre els drets de la Hisenda de la Generalitat.

Article 13

1. Per efectuar la recaptació dels tributs i dels altres ingressos de dret pù blic, l'administració financera de la Generalitat gaudeix de les prerrogatives legalment establertes i actua d'acord amb els procediments administratius corresponents.

2. Les certificacions de descobert acreditatives de deutes tributaris i d'altres ingressos de dret pù blic, lliurades pels funcionaris o funcionàries competents segons els reglaments, són títols suficients per a iniciar la via de constrenyiment i tenen la mateixa força executiva que la sentència judicial per a procedir contra els béns i els drets dels deutors. A aquests efectes, l'inici de la via de constrenyiment merita pels deutes de dret pù blic no tributaris els mateixos recàrrecs que s'estableixin amb caràcter general en la normativa tributària.

3. Els deutes de la Generalitat no podran ésser exigits pel procediment de constrenyiment.

Article 14

1. Les quantitats degudes a la Hisenda de la Generalitat pels conceptes contemplats en aquest capítol produeixen interessos de demora des de l'endemà del seu venciment.

2. L'interès de demora es determina aplicant el tipus que determini la legislació estatal com interès legal del diner vigent el dia en què venci el termini assenyalat en el paràgraf anterior, in-

crementat d'un 25%, llevat que la Llei de pressupostos n'estableixi un de diferent.

Article 15

1. Si les lleis reguladores dels diferents recursos financers no ho disposen altrament, els drets de la Generalitat al reconeixement i la liquidació dels crèdits a favor seu prescriuen al cap de quatre anys des de la data en què pugui exercitar-los. No pot tampoc exigir-ne el cobrament passats quatre anys des del reconeixement o liquidació.

2. La prescripció s'interromp si el deutor reconeix el deute o l'Administració de la Generalitat li n'exigeix per escrit el seu pagament.

CAPÍTOL III Endeutament

Article 16

L'endeutament de la Generalitat adoptarà, segons escaigui, una de les modalitats següents:

- a) Operacions de crèdit en forma de préstecs concertats amb persones físiques o jurídiques.
- b) Emissió d'emprèstits en forma de deute pù blic.
- c) Emissió de deute de la Tresoreria.

Article 17

1. Les operacions de crèdit que la Generalitat concerta amb persones físiques o jurídiques per un termini de reemborsament igual o inferior a un any tindran per objecte atendre necessitats transitòries de Tresoreria. Si aquestes operacions de crèdit excedeixen el 5% de l'estat de despeses del Pressupost de la Generalitat de l'any corrent, caldrà donar-ne compte al Parlament.

2. La Llei de pressupostos autoritzarà el límit màxim d'aquestes operacions i en fixarà les característiques, però podrà delegar aquesta darrera potestat al Govern, el qual l'exercirà a proposta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances.

Article 18

1. Les operacions de crèdit que la Generalitat concerta amb persones físiques o jurídiques per un termini de reemborsament superior a un any han de complir els requisits següents:

- a) L'import total del préstec es destinarà exclusivament a finançar despeses d'inversió.
- b) La quantia de les anualitats, incloent-hi els interessos i les amortitzacions, no ultrapassarà el 25% dels ingressos corrents de la Hisenda de la Generalitat previstos en el pressupost de cada any.
2. Les característiques del préstec seran fixades en la Llei de pressupostos o en les de suplement de crèdit o de crèdit extraordinari malgrat la seva possible delegació en el Govern.

Article 19

1. La creació i, si s'escau, la conversió del deute pù blic de la Generalitat, així com de qualsevol altra apel·lació al crèdit pù blic, s'aprovaran per llei del Parlament de Catalunya i s'autoritzaran per l'Estat. El Parlament fixarà l'import, les característiques i la destinació a despeses d'inversió de l'emprèstit.

No obstant, si el Parlament no el determina, el tipus d'interès s'establirà pel Govern, a pro-

posta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances.

2. Tanmateix, el Govern, a proposta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances, podrà acordar la conversió de deute públic de la Generalitat per tal d'aconseguir-ne exclusivament una millor administració i sempre que no s'alteri cap condició essencial de les emissions ni es perjudiquin els drets econòmics dels tenidors o tenidores.

3. L'emissió de deute de la Tresoreria, amb termini de reemborsament igual o inferior a un any, es regirà per les normes de l'article 17 d'aquesta Llei.

Article 20

La concertació d'operacions de crèdit, quan els creditors siguin persones o entitats residents a l'estranger, necessita l'autorització de l'Estat.

Article 21

1. Les entitats autònomes administratives de la Generalitat poden usar l'endeutament en qualsevol modalitat.

2. La Llei de pressupostos de la Generalitat, o, si s'escau, de suplement de crèdit o de crèdit extraordinari, fixarà l'import de l'endeutament, així com les seves característiques i destinació, però podrà delegar aquestes darreres potestats en el Govern, que l'exercirà a proposta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances i previ informe del conseller o de la consellera a qui pertorqui per raó de l'adscripció administrativa de l'entitat autònoma. L'ús fet de la delegació es comunicarà al Parlament.

Article 22

El producte de l'endeutament de tota mena s'ingressarà en la Tresoreria de la Generalitat i s'aplicarà sense cap excepció a l'estat d'ingressos del pressupost de la Generalitat o de l'organisme autònom administratiu.

No obstant, les operacions que venguin abans d'un any i que tinguin per finalitat cobrir necessitats transitòries de Tresoreria es comptabilitzaran en la comptabilitat de la Tresoreria. En tot cas, els interessos i les despeses de formalització que generin s'aplicaran al pressupost.

CAPÍTOL IV

Les obligacions

Article 23

1. Les obligacions econòmiques de la Generalitat i de les entitats autònomes neixen de la Llei, dels negocis jurídics i dels actes i fets que, segons el dret, els generin.

2. El pagament de les obligacions econòmiques de la Generalitat només serà exigible quan resulti de l'execució del pressupost, de sentència o resolució judicial fermes o d'operacions de Tresoreria.

3. Quan les obligacions econòmiques derivin de prestacions o de serveis a la Generalitat, el seu pagament no es podrà realitzar mentre el creditor no hagi complert les obligacions correlatives.

Article 24

Les sentències i les demés resolucions judicials que estableixin obligacions a càrrec de la Generalitat o de les entitats autònomes de ca-

ràcter administratiu de Catalunya es compliran puntualment. Si manqués en el pressupost el crèdit corresponent, se sol·licitarà del Parlament un suplement de crèdit o un crèdit extraordinari, dintre dels tres mesos següents a la notificació de la resolució.

Article 25

1. Si el pagament de les obligacions de la Generalitat no fos efectiu en el termini dels tres mesos següents al seu reconeixement o a la notificació de la resolució judicial, el creditor tindrà dret al cobrament d'interessos al tipus que determini la legislació estatal com interès legal del diner vigent el dia del seu reconeixement, llevat que la Llei de pressupostos n'estableixi un de diferent, des que reclami per escrit el compliment de l'obligació fins a la data del pagament.

2. En el supòsit d'obligacions de la Generalitat derivades d'ingressos indeguts, el càlcul i el procediment dels interessos corresponents es regeixen pel que estableix la normativa tributària.

Article 26

1. El dret al reconeixement o la liquidació de les obligacions i el pagament d'aquestes ja reconegudes o liquidades prescriu al cap de quatre anys del seu naixement o del seu reconeixement o liquidació, respectivament.

2. L'exigència dels creditors legítims o dels seus dretahavents mitjançant la presentació de documents justificatius del seu dret produeix el nou inici del termini de la prescripció.

3. Les obligacions que prescriuiguen seran donades de baixa en els comptes respectius, prèvia tramitació de l'expedient que correspongui.

CAPÍTOL V

El pressupost de la Generalitat

SECCIÓ PRIMERA

Contingut i aprovació

Article 27

1. El pressupost de la Generalitat de Catalunya constitueix l'expressió quantificada, conjunta i sistemàtica de les obligacions que, com a màxim, poden reconèixer la Generalitat i les seves entitats autònomes, i dels drets que poden liquidar-se durant l'exercici corresponent.

2. El pressupost de la Generalitat de Catalunya ha d'aprovar-se equilibrat entre l'estat d'ingressos i l'estat de despeses.

Article 28

L'exercici pressupostari coincidirà amb l'any natural i s'imputaran:

a) Els drets liquidats durant aquell any mateix, encara que procedixin d'exercicis anteriors.

b) Les obligacions reconegudes fins al 31 de gener de l'any següent, corresponents a qualsevol mena de despeses efectuades abans d'acabar l'exercici pressupostari amb càrrec als crèdits respectius.

Article 29

1. El pressupost de la Generalitat inclourà la totalitat de les seves despeses i ingressos, així com els de les entitats autònomes i empreses públiques.

2. Concretament, el pressupost contindrà:

a) Els estats de despeses de la Generalitat i les seves entitats autònomes de caràcter administratiu, amb la deguda especificació dels crèdits necessaris per a atendre el compliment de les obligacions.

b) Els estats d'ingressos de la Generalitat i de les seves entitats autònomes de caràcter administratiu, que comprendran les estimacions dels diversos drets econòmics a reconèixer i liquidar durant l'exercici.

c) Els estats de recursos i dotacions, amb les corresponents estimacions i avaluació de necessitats per a l'exercici, tant d'explotació com de capital, de les entitats autònomes de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg i de les empreses públiques.

Article 30

1. El pressupost de la Generalitat s'ajustarà, quant a estructura, a la normativa que amb caràcter general es disposi per al sector públic de l'Estat, i n'assumirà l'adequació el conseller o la consellera d'Economia i Finances.

2. L'estat de despeses reunirà la classificació orgànica, funcional i econòmica i per programes. S'hi inclourà la classificació territorial per àmbits comarcals i supracomarcals, quan escaigui, de les despeses d'inversió.

3. Correspondrà al conseller o a la consellera d'Economia i Finances el desplegament de l'estructura pressupostària de les entitats autònomes i de les empreses públiques, prèvia proposta dels departaments als quals estiguin adscrites.

Article 31

El procediment d'elaboració del pressupost de la Generalitat s'ajustarà a les normes següents:

1. Els organismes superiors de la Generalitat i els seus departaments trametan al conseller o a la consellera d'Economia i Finances, abans de l'1 de maig de cada any, els seus avantprojectes dels estats de despeses, degudament ajustats a les lleis que siguin d'aplicació i a les directrius aprovades pel Govern a proposta de l'esmentat conseller o consellera. Així mateix, lliuraran els avantprojectes dels estats d'ingressos i de despeses, i, quan s'escaigui, de recursos i dotacions de les entitats autònomes i empreses públiques formant un sol avantprojecte per a cadascun, que comprengui totes les seves activitats.

2. L'estat d'ingressos del pressupost serà elaborat pel Departament d'Economia i Finances.

3. El Departament d'Economia i Finances, tenint en compte els esmentats avantprojectes de despeses i l'estimació dels ingressos, formularà el Projecte de llei de pressupostos i el sotmetrà a l'acord del Govern.

4. S'adjuntarà al Projecte de llei de pressupostos la documentació següent:

a) El compte consolidat dels projectes relatius a la Generalitat i a les seves entitats autònomes, distingint separadament les operacions corrents i les de capital, tenint en compte la distribució sectorial i territorial de les despeses d'inversió.

b) Una memòria explicativa.

c) Una memòria sobre els aspectes pressupostaris de la funció pública, la seva adequació a la plantilla orgànica vigent, el detall de les plantilles de totes les seccions i organismes autònoms i la seva política de contractació.

d) Una memòria explicativa dels criteris aplicats en les subvencions corrents i de capital.
 e) La liquidació del pressupost de l'any anterior i un estat d'execució del vigent.
 f) Una memòria justificativa assenyalant l'oportunitat dels arrendaments o de les compres d'immobles incloses en el pressupost.
 g) Un informe econòmic i financer.
 h) El pressupost classificat per programes, en tots els departaments.

Article 32

El Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat i la documentació annexa es remetran al Parlament de Catalunya abans del 10 d'octubre de cada any, per al seu examen, esmena i aprovació.

Article 33

En el supòsit que l'1 de gener, per qualsevol motiu, no resultés aprovat el pressupost, es considerarà prorrogat automàticament el de l'any anterior en els seus crèdits inicials fins a l'aprovació i la publicació dels nous en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. La prorroga no afectarà els crèdits per a despeses corresponents a serveis o programes que finalitzin durant l'exercici del pressupost prorrogat.

Article 34

1. Els ingressos liquidats i les obligacions reconegudes s'aplicaran al pressupost pel seu import íntegre.
 2. Per als efectes d'aquest article, s'entendrà per import íntegre el que resulti després d'aplicar els beneficis tributaris procedents, que serà objecte de comptabilització independent.
 3. A més, l'import dels beneficis fiscals que afectin els tributs de la Generalitat s'articularà i detallarà de manera que sigui possible de consignar-lo en el pressupost de la Generalitat.

SECCIÓ SEGONA

Regim dels crèdits pressupostaris de la Generalitat i entitats autònomes de caràcter administratiu

Article 35

1. Els crèdits per a despeses es destinaran a la finalitat exclusiva que en motiva la dotació.
 2. Els crèdits consignats als estats de despeses del pressupost tenen un abast limitatiu i, en conseqüència, no es podran adquirir compromisos en quantia superior als seus imports.
 3. No obstant el que disposa l'apartat anterior, seran ampliables els crèdits que amb aquest caràcter especifiqui la Llei de pressupostos i, en tot cas, els crèdits concernents a les despeses de classes passives i els derivats de transferències de cabals afectats a serveis traspassats per l'Administració de l'Estat, a l'entrada en vigor de l'acord valorat de traspass aprovat pel Consell de Ministres.
 El caràcter ampliable d'un crèdit permetrà d'augmentar el seu import, previ compliment dels requisits que es determinaran per reglament, en funció de la recaptació efectiva dels drets afectats o del reconeixement d'obligacions específiques de l'exercici respectiu fet conformement a disposicions amb rang de llei.
 4. Les disposicions normatives amb rang inferior al de llei i els actes administratius que vulnerin el que estableixen els apartats anteriors seran nuls de ple dret, sens perjudici de les responsabilitats que corresponguin.

Article 36

1. L'autorització de despeses amb un abast plurianual se subordinarà als crèdits que per a cada exercici consignin el pressupost de la Generalitat.
 2. Aquestes despeses es poden efectuar si tenen per objecte finançar alguna de les atencions següents:
 a) Inversions reals i transferències de capital.
 b) Transferències corrents derivades de normes de rang de llei o de convenis o de contractes programa que emparin actuacions d'abast plurianual.
 c) Despeses en béns i serveis la contractació dels quals, sota les modalitats establertes en la Llei de contractes de les administracions públiques, no pugui ésser estipulada o resulti antieconòmica en el termini d'un any.
 d) Arrendaments de béns immobles a utilitzar per la Generalitat o pels organismes, les institucions o les empreses que en depenen.
 e) Càrregues derivades de l'endeutament.
 f) Actius financers.
 3. El nombre d'exercicis als quals es poden aplicar les despeses esmentades a les lletres a), b), c) i f) de l'apartat 2, no ha d'ésser superior a quatre. Així mateix, la part de la despesa corresponent als exercicis futurs i l'ampliació, quan s'escaigui, del nombre d'annualitats ha d'ésser determinada pel Govern a proposta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances.
 4. El procediment fixat en l'apartat 3 també és aplicable en els contractes d'obres que es portin a terme sota la modalitat d'abonament total del preu, establerta per la normativa bàsica sobre contractació administrativa, ja sigui amb abonament total del preu en una sola vegada o bé amb fraccionament del preu en diferents anualitats, que no poden ésser superiors a deu comptades a partir de la data prevista de finalització de les obres.
 5. Els compromisos esmentats en el paràgraf segon d'aquest article seran objecte de comptabilització independent.

Article 37

1. Els crèdits per a despeses que en el darrer jorn de l'ampliació de l'exercici pressupostari a què es refereix l'apartat b) de l'article 28 no estiguin vinculats al compliment d'obligacions ja reconegudes restaran anul·lats de ple dret.
 2. No obstant, per acord del conseller o de la consellera d'Economia i Finances poden incorporar-se a l'estat de despeses del pressupost de l'exercici següent immediat:
 a) Els crèdits extraordinaris i suplementes de crèdit, així com les transferències de crèdit atorgades o autoritzades en el darrer trimestre de l'exercici pressupostari.
 b) Els crèdits que garanteixen compromisos de despeses contrets abans del darrer mes de l'exercici pressupostari i que, per motius justificats, no s'han pogut realitzar durant l'exercici.
 c) Els crèdits per a operacions de capital.
 d) Els crèdits autoritzats en funció de l'efectiva recaptació dels drets afectats.
 e) Els que s'enumeren a l'article 44 d'aquesta Llei.
 3. Els romanents incorporats segons el que preveu l'apartat anterior només poden aplicar-se dins de l'exercici pressupostari en el qual s'acordi la incorporació, i en els supòsits de les

lletres a) i b), per les mateixes despeses que van motivar, en cada cas, la concessió, l'autorització i el compromís.

Article 38

1. A càrrec dels crèdits consignats al pressupost tan sols es poden contreure obligacions derivades de despeses que s'efectuïn durant l'any natural de l'exercici pressupostari.
 2. No obstant, s'aplicaran als crèdits del pressupost vigent, en el moment d'expedició dels seus manaments de pagament, les obligacions següents:
 a) Les que resultin de la liquidació d'endarreriments a favor del personal al servei de la Generalitat o les entitats autònomes.
 b) Les derivades de compromisos de despeses degudament contrets en exercicis anteriors que per causes justificades no s'hagin pogut reconèixer.
 3. Malgrat això, amb autorització prèvia del Departament d'Economia i Finances, també pot diferir-se el pagament del preu de compra de béns immobles adquirits directament, l'import del qual sigui superior a 1.202.024,21 euros, sense que en cap cas el desemborsament inicial a la signatura de l'escriptura pugui ésser inferior al 25% del preu, i es podrà distribuir lliurement la resta fins a tres anualitats successives.

Article 39

1. Quan s'ha d'efectuar a càrrec del pressupost de la Generalitat alguna despesa que no pot ajornar-se fins a l'exercici següent, i per a la qual no hi ha el crèdit adient o bé el consignat és insuficient i no ampliable, el conseller o la consellera d'Economia i Finances, prevís els informes de la Direcció General de Pressupostos i Tresor, sotmetrà al Govern l'acord de trametre al Parlament el corresponent projecte de llei de concessió d'un crèdit extraordinari en el primer supòsit o d'un suplement de crèdit en el segon, i s'hi inclourà, necessàriament, la proposta dels recursos concrets que els han de finançar.
 2. Quan la necessitat de crèdit extraordinari o suplementari es produeix en les entitats autònomes de la Generalitat i no significa un augment en els crèdits d'aquesta, la concessió de l'un i de l'altre correspon, previ informe del departament on siguin adscrits, justificant la necessitat i especificant el mitjà de finançament de major despesa, al conseller o a la consellera d'Economia i Finances, si el seu import no ultrapassa el 5% dels crèdits consignats per l'entitat autònoma a què fa referència, i al Govern quan, excedint l'esmentat percentatge, no signifiqui el 15%. Els esmentats percentatges s'aplicaran de forma acumulada en cada exercici pressupostari.
 3. El Govern, en la manera que es determini per reglament, donarà compte cada trimestre al Parlament dels crèdits extraordinaris i dels suplementes de crèdit a què es refereix l'apartat anterior, documentalment i amb el mateix detall, com a mínim, que el pressupost respectiu.

Article 40

1. El Govern, només en els supòsits que s'indiquen i a proposta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances, pot acordar bestretes de Tresoreria per tal de satisfer pagaments inajornables, amb el límit màxim en cada exercici del 2% dels crèdits consignats pel pressupost de què es tracti:

a) Quan un cop iniciada la tramitació d'expedients de concessió de crèdit s'hagi emès informe favorable del Departament d'Economia i Finances.

b) Quan la promulgació d'una nova llei o la notificació de resolucions judicials generin obligacions el compliment de les quals exigirà la concessió de crèdit extraordinari o de suplement de crèdit.

2. Si el Parlament de Catalunya no aprova la llei de concessió de crèdit extraordinari o de suplement de crèdit, l'import de la bestreta de Tresoreria es cancel·larà a càrrec dels crèdits corresponents del respectiu departament o òrgan de la Generalitat, o entitat autònoma, la reducció dels quals ocasioni menys trasbals al servei públic.

Article 41

El Govern, a proposta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances, pot acordar, en els supòsits de crèdits per a operacions de capital, transferències de crèdits globals als específics de la mateixa naturalesa econòmica. Els estats de despesa del pressupost indicaran els crèdits globals als quals pot aplicar-se la norma.

Article 42

El conseller o la consellera d'Economia i Finances, a proposta dels respectius departaments, pot acordar transferències de crèdit amb les limitacions següents:

a) No afectaran els crèdits per a despeses de personal ni els ampliables, ni els extraordinaris concedits durant l'exercici.

b) No reduiran crèdits per a despeses destinades a subvencions nominatives, ni els que hauran estat augmentats amb suplementos o transferències.

c) No augmentaran crèdits que mitjançant altres transferències hauran estat reduïts.

d) No afectaran més d'un programa.

e) No podran fer-se a càrrec d'operacions de capital per tal de finançar les operacions corrents, llevat del supòsit dels crèdits per a dotar el funcionament de noves inversions.

f) No podran fer-se a càrrec de crèdits incorporats, procedents d'exercicis anteriors.

Article 43

Els consellers o les conselleres dels diferents departaments i els presidents o les presidentes de les entitats autònomes de la Generalitat poden redistribuir els crèdits entre les diferents partides d'un mateix concepte pressupostari, notificant-ho al conseller o a la consellera d'Economia i Finances, al qual en correspondrà l'aprovació quan es tracta de conceptes de personal.

Article 44

Poden generar crèdits dins l'estat de despeses del pressupost de la Generalitat els ingressos derivats de les operacions següents:

a) Aportacions de persones físiques o jurídiques, per a finançar, juntament amb la Generalitat o les seves entitats autònomes, despeses que per la seva naturalesa siguin compreses dintre dels objectius o finalitats de les entitats esmentades.

b) Alienació de béns de la Generalitat o de les entitats autònomes.

c) Prestació de serveis.

d) Reemborsament de préstecs.

e) Crèdits de l'exterior per a inversions públiques.

Article 45

Els ingressos obtinguts per reintegrament de pagaments realitzats de manera indeguda a càrrec de crèdits pressupostaris poden originar la reposició d'aquests ítems en les condicions que estableixin.

SECCIÓ TERCERA

Execució i liquidació

Article 46

1. L'"autorització" de la despesa és l'acte pel qual s'acorda la realització d'una despesa a càrrec d'un crèdit pressupostari determinat sense sobrepassar-ne l'import pendent d'aplicació calculada de manera certa o aproximada per excés, reservant a tal fi la totalitat o una part del crèdit pressupostari disponible.

2. La "disposició" és l'acte pel qual s'acorda o concerta, segons els casos, després dels tràmits legals que siguin procedents, la realització concreta d'obres, la prestació de serveis o el subministrament. Amb la "disposició" queda formalitzada la reserva del crèdit per un import i condicions exactament determinats.

3. S'entén per "obligació" l'operació de contraure en comptes els crèdits exigibles contra la Generalitat perquè hagi estat acreditada satisfactoriament la prestació objecte de la "disposició".

4. S'entén per "pagament ordenat" l'operació per la qual l'ordenador expedeix, en relació amb una obligació concreta, el manament del pagament contra la Tresoreria de la Generalitat.

Article 47

1. Correspon als òrgans superiors de la Generalitat i als consellers i/o conselleres dels departaments, dins dels límits de l'article 35, autoritzar les despeses pròpies dels serveis al seu càrrec, llevat dels casos reservats per la llei a la competència del Govern, així com efectuar la disposició i la liquidació del crèdit exigible tot interessant del conseller o de la consellera d'Economia i Finances l'ordenació dels pagaments corresponents.

2. Amb la mateixa reserva legal, corresponen als presidents i/o presidentes, o als directores i/o directores de les entitats autònomes l'autorització, la disposició, la liquidació i l'ordenació dels pagaments relatius a les entitats i empreses esmentades.

3. Les facultats a què fan referència els números anteriors poden delegar-se en els termes que s'estableixin per reglament.

Article 48

1. L'ordenació del pagament es pot efectuar mitjançant la signatura d'un manament individual o d'un resum elaborat per mitjans informàtics i comprensiu de diversos manaments.

2. Correspon al conseller o a la consellera d'Economia i Finances l'ordenació dels pagaments, que pot delegar de manera expressa i amb caràcter general o singular.

3. No obstant, amb l'objecte de facilitar el servei, es crearan les ordenacions de pagaments secundàries que es considerin necessàries i els titulars de les quals seran nomenats pel conseller o la consellera d'Economia i Finances.

4. Els serveis de les ordenacions de pagaments s'acomodaràn al reglament que s'aprovi a proposta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances.

Article 49

L'expedició dels manaments de pagament a càrrec del pressupost de la Generalitat s'ha d'ajustar al pla que sobre la disposició de fons de Tresoreria estableixi el Govern, a proposta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances.

Article 50

1. Els manaments de pagament aniran acompanyats dels documents que provin la realització de la prestació o el dret del creditor, conforme a la respectiva autorització de la despesa.

2. Els manaments de pagament que no puguin anar acompanyats dels documents justificatius en el moment de la seva expedició tindran el caràcter "a justificar", sens perjudici de l'aplicació que calgui als crèdits pressupostaris corresponents.

3. Els perceptors d'aquests manaments quedaran obligats a justificar en el termini de tres mesos l'aplicació de les quantitats rebudes.

4. En el curs del mes següent a la data d'aportació dels documents justificatius a què es refereixen els apartats anteriors d'aquest article, es produirà l'aprovació o rectificació del compte feta per l'autoritat competent.

5. Les ordres de pagament corresponents a subvencions obligaran els perceptors a justificar l'aplicació dels fons rebuts a la finalitat que en determina la concessió.

Article 51

1. El pressupost de cada exercici es liquidarà, quant a la recaptació d'ingressos i al pagament d'obligacions, el dia 30 d'abril immediat següent i aniran a càrrec de la Tresoreria de la Generalitat els ingressos i pagaments pendents, segons les respectives contraccions de drets i obligacions.

2. Les operacions de la Tresoreria s'aplicaran per anys naturals. Nogensmenys, s'aplicaran al període corrent els ingressos ajornats, els fraccionats i els altres no incorreguts en via de constreyniment.

3. Els ingressos que s'efectuïn una vegada tancat el pressupost respectiu quedaran desafectats a la destinació específica que, donat el cas, els hagués correspost, sens perjudici del seu reconeixement i nova afectació a càrrec del pressupost de l'exercici en curs.

SECCIÓ QUARTA

Normes complementàries referides a les entitats regulades per l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

Article 52

1. L'estructura formal bàsica del programa d'actuació de les empreses de la Generalitat serà establerta pel Govern, a proposta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances, i la desenvoluparà cada empresa d'acord amb les característiques i necessitats pròpies.

2. El Govern donarà compte al Parlament dels principis que informen els programes d'actuació de les empreses de la Generalitat.

Article 53

Els convenis que la Generalitat estableixi amb les seves empreses públiques o vinculades, o amb altres que no en depenguin, però gaudeixin d'aval de la Generalitat o rebin subvencions a càrrec dels seus pressupostos, inclouran en qualsevol cas les clàusules següents:

- a) Hipòtesis macroeconòmiques i sectorials que serveixin de base al conveni, tot indicant aquelles la modificació de les quals pugui donar lloc a la cancel·lació del conveni.
- b) Objectius de la política de personal, rendibilitat, productivitat o reestructuració tècnica de l'explotació econòmica, així com mètodes d'avaluació d'aquells.
- c) Aportacions o avals de la Generalitat.
- d) Mesures a emprar per tal d'adaptar els objectius convinguts a les variacions experimentades a l'entorn econòmic respectiu.
- e) Control de la Generalitat sobre l'execució del conveni i l'explotació econòmica posterior.

CAPÍTOL VI

La Tresoreria i els avals de la Generalitat

Article 54

1. Constituïxen la Tresoreria de la Generalitat tots els recursos financers, tant per a operacions pressupostàries com extrapressupostàries, siguin diners, valors, crèdits o productes de l'endeutament de la Generalitat i de les entitats autònomes.

2. Els efectius de la Tresoreria i les variacions que sofreixen estan subjectes a la intervenció i han de registrar-se segons les normes de la comptabilitat pública.

Article 55

La Tresoreria compleix les funcions següents:

- a) Recaptar els ingressos i pagar les obligacions de la Generalitat.
- b) Servir el principi d'unitat de caixa, mitjançant la centralització de tots els cabals i valors generats per operacions pressupostàries i extrapressupostàries.
- c) Distribuir en el temps i en el territori les disponibilitats dineràries per a la satisfacció puntual de les obligacions de la Generalitat.
- d) Respondre dels avals contrets per la Generalitat.
- e) Les altres que derivin de les esmentades en el paràgraf anterior o bé s'hi relacionin.

Article 56

1. La Tresoreria de la Generalitat situarà els cabals d'aquesta al Banc d'Espanya, i a les entitats de crèdit que operin a Catalunya.

2. Els serveis que es poden concertar amb les entitats indicades en el paràgraf anterior es determinaran per reglament.

Article 57

1. Els cabals de les entitats autònomes de la Generalitat se situaran a la Tresoreria de la Generalitat comptablement diferenciats.

2. Això no obstant, les entitats autònomes, quan convingui per raó de les operacions que desenvolupen o del lloc en què aquestes s'ha-

gin d'efectuar, poden obrir i utilitzar comptes en les entitats de crèdit de Catalunya, prèvia autorització del conseller o de la consellera d'Economia i Finances.

Article 58

1. Els ingressos a la Tresoreria podran fer-se en el Banc d'Espanya, a les caixes de la Tresoreria i a les entitats de crèdit col·laboradores d'aquesta mitjançant diner efectiu, giris, transferències, xecs i qualsevol altre mitjà o document de pagament, sigui bancari o no, autoritzat per reglament.

2. La Tresoreria pot, així mateix, pagar les seves obligacions per qualsevol dels mitjans a què fa referència el paràgraf anterior.

Article 59

Les necessitats de la Tresoreria derivades de la diferència de venciment dels seus pagaments i ingressos, poden atendre's:

- a) Amb bestretes del Banc d'Espanya, si així s'acordava mitjançant conveni amb aquest, d'entitats de crèdit segons acord del Govern a proposta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances i sempre que la suma total no sigui superior al 12% dels crèdits que per a despeses autoritzat el pressupost de la Generalitat del mateix exercici, s'han de cancel·lar aquests dins de l'exercici pressupostari.
- b) Amb el producte de l'emissió de deute de la Tresoreria segons es preveu als articles 17.1 i 19.3 de la present Llei.

Article 60

1. Les garanties de la Generalitat que no es concedeixen mitjançant una entitat autònoma de caràcter financer i/o l'Institut Català de Finances han de revestir necessàriament la forma d'aval de la Tresoreria, que serà autoritzat pel Govern a proposta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances. Els acords d'autorització s'han de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. Els avals prestats a càrrec de la Tresoreria reporten a favor d'aquesta la comissió que per a cada operació determini el Govern, a proposta del conseller o de la consellera d'Economia i Finances.

3. Els avals es documentaran en la forma que es determini per reglament i seran signats pel conseller o per la consellera d'Economia i Finances.

4. La Tresoreria de la Generalitat respon de les obligacions d'amortització i pagament d'interessos, si així s'establís, només en el cas que el deutor principal no complís aquestes obligacions.

Article 61

1. La Generalitat pot avalar les operacions de crèdit que concedeixen les entitats de crèdit legalment establertes a entitats autònomes, corporacions locals i empreses públiques. L'import total dels avals a prestar en cada exercici es fixa en la corresponent Llei de pressupostos de la Generalitat.

2. Correspon al Departament d'Economia i Finances tramitar el corresponent expedient per establir la conveniència de l'aval. L'autorització correspon al Govern i l'execució al conseller o a la consellera d'Economia i Finances o a l'autoritat en qui expressament delegui.

3. La Intervenció fiscalitza les actuacions finançades amb crèdits avals per la Generalitat per a conèixer en cada moment l'aplicació del crèdit. Trimestralment el conseller o la consellera d'Economia i Finances dóna compte davant de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost del Parlament de totes les incidències que s'han produït en la concessió, reducció i cancel·lació dels avals, i, si s'escau, dels riscos efectius a què la Generalitat ha hagut d'enfrontar directament en l'exercici de la seva funció d'avalador.

Article 62

Les entitats autònomes administratives poden prestar avals dins el límit màxim fixat amb aquesta finalitat per a cada exercici i entitat per la Llei de pressupostos, sempre que la respectiva norma de creació els autoritzi a efectuar aquesta mena d'operacions i es tracti de societats en què la Generalitat o les seves entitats autònomes participin directament o indirectament en més d'un 25% del capital social, tinguin la possibilitat de designar els òrgans de direcció o hi participin en més d'un 10% quan siguin titulars de serveis públics. Han de retre compte al Departament d'Economia i Finances de cadascun dels avals que concedeixen.

CAPÍTOL VII

La intervenció i la comptabilitat

SECCIÓ PRIMERA

La intervenció

Article 63

Tots els actes, documents i expedients de l'Administració de la Generalitat dels quals poden derivar drets i obligacions de contingut econòmic o moviment de fons o valors són intervinguts d'acord amb aquesta Llei i amb les seves disposicions complementàries o supletòries.

Article 64

La Intervenció de la Generalitat amb plena autonomia respecte dels òrgans i entitats subjectes a fiscalització té les facultats següents:

- a) Ésser el centre de control intern.
- b) Ésser el centre directiu de la comptabilitat pública atribuïda a la Generalitat de Catalunya.
- c) Ésser el centre de control financer.

Article 65

En el cas que la Intervenció discrepi amb el fons o amb la forma dels actes, expedients o documents examinats, formula les seves objeccions per escrit. Si la disconformitat es refereix al reconeixement o a la liquidació de drets a favor de la Hisenda de la Generalitat, es fa en nota d'objecció, i si subsisteix la discrepància, mitjançant el recurs o la reclamació que sigui procedent.

Article 66

Si l'objecció afecta la disposició de despeses, el reconeixement d'obligacions o l'ordenació de pagaments, la Intervenció suspèn, mentre no es resolgui, la tramitació de l'expedient en els casos següents:

- a) Si hi ha insuficiència o inadequació del crèdit.

b) Si hi ha irregularitats no immediatament esmenables en la documentació justificativa de les ordres de pagament o quan el dret del perceptor no quedi prou justificat.

c) Si manquen requisits essencials en l'expedient o quan estimi la possibilitat de greus pèrdues econòmiques si l'expedient continua gestionant-se.

d) Si l'objecció deriva de comprovacions materials d'obres, forniments, adquisicions o serveis.

Article 67

1. Si l'òrgan afectat per l'objecció no hi està d'acord, es procedeix de la manera següent:

a) Si la discrepància correspon a una intervenció delegada, la Intervenció General resol.

b) Si es manté la discrepància o aquesta correspon a la mateixa Intervenció General, pertoca la resolució al Govern.

2. La Intervenció pot emetre informe favorable cas que els requisits o els tràmits exigits no siguin essencials, però l'eficàcia de l'acte queda condicionada al seu compliment.

Article 68

1. La funció interventora té com a objecte controlar tots els actes, documents i expedients de la Generalitat que determinin el reconeixement de drets i obligacions de contingut econòmic, així com els ingressos i pagaments que en derivin i la recaptació i aplicació dels cabals.

2. L'exercici de la funció interventora comprèn:

a) La intervenció prèvia o crítica de tots els actes, documents i expedients susceptibles de produir drets o obligacions de contingut econòmic o moviment de fons i valors.

b) La intervenció formal de l'ordenació de pagaments.

c) La intervenció material dels pagaments.

d) La intervenció de l'aplicació de les quantitats destinades a obres, subministraments, adquisicions i serveis, i que inclou també el seu examen documental.

e) La interposició de recursos i de reclamacions en els supòsits previstos per les lleis.

f) La comanda a l'òrgan o als òrgans competents, quan la naturalesa de l'acte, document o expedient a intervenir ho requereixi, dels assessoraments adients amb el cas, així com dels antecedents necessaris per al millor exercici de la funció interventora.

3. Les competències atribuïdes a la intervenció i a la funció interventora són exercides, en l'àmbit territorial de la Generalitat de Catalunya, pel personal del cos d'interventors de la Generalitat.

Article 69

No queden sotmeses a intervenció prèvia les despeses de material no inventariable, així com les de caràcter periòdic i d'altres de tracte successiu, un cop intervinguda la despesa inicial de l'acte o contracte del qual deriven, o les seves modificacions.

La Intervenció General pot establir que en els actes, els documents o els expedients de naturalesa igual o similar derivats de despeses de personal o de subvencions que es determini la intervenció, aquesta s'efectui per mostreig, d'acord amb les instruccions que dicti la mateixa Intervenció General.

Article 70

Les disposicions dels articles 63 al 69 són aplicables a la funció interventora en les entitats autònomes de caràcter administratiu dependents de la Generalitat.

Article 71

1. Les entitats públiques, les empreses societàries individuals i les persones que gaudeixen de subvencions corrents, préstecs, avals i altres ajuts de la Generalitat, o si s'escau, de les entitats autònomes i empreses públiques que en depenen, són objecte de control financer mitjançant la forma d'auditoria sota la direcció de la Intervenció General.

2. El control de caràcter financer en les entitats autònomes de tipus comercial, industrial i financer i en les empreses públiques de la Generalitat, i en les que es refereix el paràgraf anterior, s'ha d'ajustar al pla anual que per a cada exercici econòmic aprova el conseller o la consellera d'Economia i Finances, a proposta de la Intervenció General.

3. Les entitats autònomes de tipus comercial, industrial i financer i les empreses públiques de la Generalitat resten sotmeses al control financer que exerceix la Intervenció General de la Generalitat en els termes de la normativa reguladora de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana.

SECCIÓ SEGONA

La comptabilitat

Article 72

La Generalitat i les entitats autònomes i administratives queden sotmeses al règim de comptabilitat pública en els termes previstos en aquesta Llei.

Article 73

1. La subjecció al règim de comptabilitat pública comporta l'obligació de retre comptes de les operacions respectives, qualsevol que sigui la seva naturalesa, a la Sindicatura de Comptes mitjançant la Intervenció General, o directament, quan s'escaigui, a la Sindicatura de Comptes que ho requereixi.

2. El que disposa el paràgraf anterior s'aplica a l'emprament de les transferències corrents o de capital independentment dels qui en siguin els perceptors.

3. Aquella obligació s'entén sens perjudici de les competències que la Constitució confereix al Tribunal de Comptes.

Article 74

És competència del conseller o de la consellera d'Economia i Finances l'organització de la comptabilitat pública al servei de les finalitats següents:

a) Registrar l'execució del pressupost de la Generalitat.

b) Conèixer el moviment de la situació de la Tresoreria.

c) Reflectir les variacions, la composició i la situació del patrimoni de la Generalitat, de les entitats autònomes, de les empreses públiques i de les empreses vinculades a la Generalitat.

d) Proporcionar les dades necessàries per a la formació i el retiment del compte general de la Generalitat, així com dels altres comptes, estats i documents que hagin d'ésser elaborats o tramesos a la Sindicatura de Comptes i al Tribunal de Comptes.

e) Facilitar les dades i altres antecedents necessaris per a la confecció dels comptes econòmics del sector públic de Catalunya i la seva consolidació posterior amb els comptes econòmics del sector públic de la resta de l'Estat espanyol.

f) Retre la informació econòmica i financera per a la presa de decisions al nivell de govern i d'administració.

Article 75

La Intervenció General de la Generalitat és el centre directiu de la comptabilitat Pública de Catalunya, al qual correspon:

a) Sotmetre a la decisió del conseller o de la consellera d'Economia i Finances el pla general de comptabilitat a què s'adapten les corporacions, organismes i altres entitats incloses en el sector públic de Catalunya, segons les seves característiques o peculiaritats, amb la deguda coordinació i articulació en el pla general de comptabilitat del sector públic estatal.

b) Promoure l'exercici de la potestat reglamentària amb vista a la determinació de l'estructura, justificació, tramitació, rendició dels comptes i altres documents relatius a la comptabilitat pública. Així mateix pot dictar circulars, instruccions i altres normes que li permetin les lleis.

c) Aprovar els plans parcials o especials de comptabilitat pública que s'elaborin conformement al pla general.

d) Inspeccionar la comptabilitat de les entitats autònomes i empreses públiques i dirigir les auditories de les empreses vinculades a la Generalitat, que han de portar-se a terme anualment.

Article 76

Com a centre gestor de la comptabilitat pública correspon a la Intervenció General de la Generalitat:

a) Formar el compte general de la Generalitat.

b) Preparar i examinar, formulant-hi les observacions que escaiguin, els comptes que s'ha de retre a la Sindicatura de Comptes i al Tribunal de Comptes.

c) Recaptar la presentació dels comptes, estats i altres documents subjectes a un examen crític.

d) Centralitzar la informació deduïda de la comptabilitat de les corporacions, organismes i entitats que integren el sector públic de Catalunya.

e) Elaborar els comptes econòmics del sector públic de Catalunya d'acord amb el sistema de comptes nacionals seguit per l'Estat, amb distinció dels mateixos subsectors que aquell.

f) Vigilar i impulsar l'activitat de les oficines de comptabilitat existents en tots els departaments, entitats autònomes i empreses públiques de la Generalitat.

g) Coordinar la planificació comptable de les empreses vinculades a la Generalitat.

Article 77

Els comptes i la documentació que s'ha de retre a la Sindicatura de Comptes i al Tribunal de Comptes es formen i tanquen per períodes mensuals, excepte els corresponents a les entitats autònomes, empreses públiques i empreses vinculades a la Generalitat, que ho són anualment, dintre dels sis mesos següents al tancament de l'exercici.

Article 78

La comptabilitat pública resta sotmesa a verificació ordinària o extraordinària a càrrec dels funcionaris dependents de la Intervenció General de la Generalitat i dels que, donat el cas, designi la Sindicatura de Comptes o el Tribunal de Comptes.

Article 79

El conseller o la consellera d'Economia i Finances trameta al Parlament, a títol informatiu i d'estudi per a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, i fa publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, trimestralment i dintre del trimestre següent, l'estat mensual d'execució del pressupost de la Generalitat i de les seves modificacions, així com els moviments i la situació del Tresor.

Article 80

1. El compte general de la Generalitat es forma amb els documents següents:

a) Compte de l'administració general de la Generalitat.

b) Compte de les entitats autònomes de caràcter administratiu.

c) Compte de les entitats gestores de la Seguretat Social.

2. S'uneixen al compte general de la Generalitat els comptes generals de les diputacions provincials.

3. La Sindicatura de Comptes uneix al compte general de la Generalitat els comptes de les entitats autònomes de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg, els de les empreses públiques i els dels altres ens de dret públic, que no siguin entitats autònomes de caràcter administratiu, els pressupostos de les quals són aprovats pel Parlament.

4. També s'acompanya qualsevol altre estat que es determini per reglament, i els que reflecteixen el moviment i la situació dels avals concedits per la Generalitat.

Article 81

El compte de l'administració general de la Generalitat comprèn totes les operacions pressupostàries, patrimonials i de Tresoreria efectuades durant l'exercici i constarà dels punts següents:

1. La liquidació del pressupost, dividida en tres parts:

a) Quadre demostratiu dels crèdits autoritzats en l'estat de despeses i en les seves modificacions, al qual s'unirà una còpia de les lleis, les disposicions i els acords en virtut dels quals s'hagin produït aquelles.

b) Liquidació de l'estat de despeses.

c) Liquidació de l'estat d'ingressos.

2. Un estat demostratiu de l'evolució i la situació dels valors a cobrar i de les obligacions a pagar procedents d'exercicis anteriors.

3. El compte general de Tresoreria que posi de manifest la situació de la Tresoreria i les operacions realitzades per aquell durant l'exercici, amb distinció de les que corresponguin al pressupost vigent i als anteriors.

4. Un estat relatiu a l'evolució i a la situació de les bestretes de Tresoreria a què fa referència l'article 40.1 d'aquesta Llei.

5. El compte general de deute públic, i en general, de l'endeutament de la Generalitat.

6. El resultat de l'exercici amb l'estructura següent:

a) Els saldos de l'execució del pressupost per obligacions i drets reconeguts i per pagaments i ingressos efectuats.

b) El dèficit o superàvit de Tresoreria per operacions pressupostàries, incloent-hi les que corresponguin a l'exercici vigent i als anteriors.

c) La variació dels actius i passius de la Hisenda de la Generalitat, derivada de les operacions corrents i de capital.

7. Un estat demostratiu de l'evolució i la situació de les inversions amb especificació de la seva incidència comarcal.

8. Una memòria justificativa dels costos i els rendiments dels serveis públics, i del grau de compliment dels objectius programats en aquest sentit.

9. Un estat dels compromisos de despeses adquirits amb càrrec a exercicis futurs d'acord amb l'autorització continguda a l'article 36 d'aquesta Llei, amb indicació dels exercicis en els quals s'hagin d'imputar.

10. Un estat que reflecteixi l'evolució i la situació dels recursos locals i institucionals administrats per les finances de la Generalitat.

Article 82

El compte general de la Generalitat es forma per la Intervenció General de la Generalitat amb els comptes que els diferents compte donants hagin de retre a la Sindicatura i al Tribunal de Comptes.

CAPÍTOL VIII**Responsabilitats****Article 83**

1. Els/les titulars de càrrecs polítics i els funcionaris o funcionàries al servei de la Generalitat o de les entitats autònomes o empreses públiques que dolosament o culpablement, per acció o omissió, ocasionin perjudici econòmic a la Hisenda de la Generalitat, queden sotmesos a la responsabilitat civil, penal o disciplinària que escaigui, d'acord amb les lleis. La responsabilitat penal i la disciplinària són compatibles entre elles i amb la civil.

2. Estan especialment subjectes a l'obligació d'indemnitzar la Hisenda de la Generalitat els interventors o interventores, el tesorero o tesorera i l'ordenador o ordenadora de pagaments responsables d'engany o culpa inexcusable que no haguessin salvat la seva actuació oposant-se, mitjançant escrit, sobre la improcedència o il·legalitat de l'acte, document o expedient.

3. La responsabilitat, en els supòsits de concurrència de responsables, és mancomunada, llevat dels casos d'engany o frau, en què és solidària.

4. Quan els superiors dels presumptes responsables o l'ordenador o ordenadora de pagaments, respectivament, tinguin notícia d'un abastament, malversació, dany o perjudici a la Hisenda de la Generalitat, o si hagués transcorregut el termini assenyalat per l'article 50.3 d'aquesta Llei sense haver-se justificat els manaments de pagaments als quals es refereix, instruiran les oportunes diligències prèvies i adoptaran amb el mateix caràcter les mesures necessàries per assegurar els drets de la Hisenda de la Generalitat.

Article 84

Constituïxen accions i omissions de les quals resulta l'obligació d'indemnitzar la Hisenda de la Generalitat:

a) Incórrer en abastament o malversació afectant l'haver de la Generalitat.

b) Administrar els drets econòmics de la Hisenda de la Generalitat incomplint les disposicions reguladores del seu gestió, liquidació, inspecció i recaptació i ingressos en el Tresor.

c) Autoritzar despeses i ordenar pagaments sense crèdits o amb crèdit insuficient o infrintint d'algun altra manera les disposicions vigents sobre la matèria.

d) Provocar pagaments indeguts mitjançant la liquidació d'obligacions o l'expedició de documents en virtut de funcions encomanades.

e) No retre els comptes exigits per reglaments o presentar-los amb defectes greus.

f) No justificar l'aplicació dels fons a què fa referència l'article 50 d'aquesta Llei.

g) Qualsvol altres actes o omissions que constitueixin incompliment de les disposicions d'aquesta Llei i d'altra normativa aplicable a l'administració i comptabilitat de la Hisenda de la Generalitat.

Article 85

1. En relació amb els actes i les omissions tipificades en l'article anterior, i sens perjudici de les competències de la Sindicatura de Comptes de Catalunya i del Tribunal de Comptes, la responsabilitat es dilucida o aclareix mitjançant expedient administratiu.

2. L'acord d'incòcoació de l'expedient, la resolució d'aquest i el nomenament de l'instructor/a corresponen al Govern quan es tracti de titulars de càrrecs polítics de la Generalitat, i al conseller o a la consellera d'Economia i Finances en els altres casos. L'expedient es tramita, en tot cas, amb audiència dels interessats o interessades.

3. La resolució corresponent s'ha de pronunciar sobre els danys i els perjudicis causats als drets econòmics de la Hisenda de la Generalitat, i els/les responsables tenen l'obligació d'indemnitzar en la quantia i el termini que s'assenyali.

Article 86

1. Els danys i els perjudicis determinats per la resolució de l'expedient a la qual es refereix l'article anterior tenen la consideració de drets econòmics de la Hisenda de la Generalitat. Si s'escau es procedirà al seu cobrament per via de constrenyiment.

2. La Hisenda de la Generalitat té dret a l'interès previst per l'article 14 d'aquesta Llei sobre l'import dels danys i perjudicis des del dia que aquests s'hagin produït.

3. Quan a causa de la insolvència del deutor o deutora de la Generalitat derivi l'acció cap als responsables subsidiaris, l'interès es compta des de la data en què aquests són requerits amb aquesta finalitat.

CAPÍTOL IX**Les subvencions i les transferències de la Generalitat de Catalunya****SECCIÓ PRIMERA****Principis generals****Article 87**

1. Es considera subvenció tot ajut que comporti una disposició de fons públics acordada per la Generalitat o les seves entitats autònomes a

càrrec dels seus pressupostos, que tingui per objecte un lliurament dinerari entre els diferents òrgans i unitats de l'administració pública de la Generalitat, o d'aquests a altres entitats públiques o privades i particulars, i que compleixi els requisits següents:

- a) Que el lliurament es faci sense contraprestació directa dels beneficiaris.
 - b) Que el lliurament estigui afectat a un fi, un projecte, una activitat o un projecte específic, i hi hagi l'obligació del destinatari de complir les obligacions o els requisits que s'hagin establert.
 - c) Que la finalitat respongui al foment d'una activitat d'utilitat pública o interès social o per a la promoció d'una finalitat pública.
2. Les disposicions de fons públics als quals es refereix l'apartat 1 que no compleixin el requisit de la lletra b) tenen la consideració de transferències.
3. Quan la subvenció o la transferència es faci en espècie, s'ha de regir pel que estableix la Llei de patrimoni de la Generalitat de Catalunya. No obstant, és aplicable el que estableix aquest capítol en el supòsit que la finalitat de la subvenció n'impliqui l'execució per la mateixa administració, o a càrrec dels seus crèdits pressupostaris destinats a transferències o subvencions.
4. En el supòsit d'ajuts que impliquin indemnitzacions derivades de catàstrofes naturals i altres causes de força major, el règim jurídic és el que determina la norma jurídica que les regula.

Article 88

1. El que disposa aquest capítol és aplicable a les subvencions que tramiti:
- a) L'administració de la Generalitat
 - b) Les entitats autònomes de la Generalitat
 - c) Altres ens públics que en depenen de la Generalitat
 - d) Empreses públiques, els consorcis i altres ens amb participació majoritària de la Generalitat sempre que estiguin finançades amb aportació del pressupost de qualsevol dels anteriors.
2. El règim econòmic financer de les subvencions és el que estableixen aquesta Llei, les lleis especials aprovades pel Parlament i les respectives lleis de pressupostos de la Generalitat, i són aplicables supletòriament les normes de dret administratiu i, si no n'hi ha, les del dret privat. No obstant això, respecte a les línies de subvencions finançades amb fons comunitaris i gestionades per la Generalitat de Catalunya, preval la normativa de la Unió Europea.
3. A les transferències, els és aplicable amb caràcter general el mateix règim econòmic i financer que a les subvencions establert en la secció primera d'aquest capítol, en tot allò que no derivi del caràcter finalista d'aquestes.
4. En el supòsit fixat per l'article 87.4 s'aplica amb caràcter general el mateix règim jurídic econòmic i financer que a les subvencions, en tot allò que no sigui incompatible amb la seva naturalesa.

Article 89

El que estableix aquest capítol no és aplicable a les subvencions que, atorgades per una altra administració pública, hagi de lliurar la Generalitat a un tercer, i en aquest cas és aplicable la normativa de l'ens concedent, sens perjudici de la subjecció al règim de comptabilitat pública i control que correspongui.

Article 90

1. La concessió de les subvencions s'ha de subjectar a criteris de publicitat, concurrència i objectivitat.
2. En matèria d'ajuts públics a empreses la concessió de les subvencions s'ha d'ajustar a la normativa de la Unió Europea i a les directrius emanades de la seva Comissió.
3. La concurrència no és preceptiva:
- a) Si les subvencions tenen assignació nominativa en els pressupostos de despeses.
 - b) Si la concessió i la quantia de les subvencions deriven del compliment d'una llei.
 - c) Si per l'especificitat i les característiques del beneficiari o de l'activitat subvencionada no és possible, d'una manera objectivable, promoure la concurrència pública.
 - d) Si els beneficiaris són corporacions i entitats locals i l'objecte de la subvenció és inclòs en plans o en programes prèviament aprovats. En aquest supòsit, els esmentats plans substituïen les bases reguladores a les quals es refereix l'article 92.

Article 91

Són subjectes en el procediment de tramitació de les subvencions:

- a) L'ens concedent és l'òrgan que atorga la subvenció, dins l'àmbit de la seva competència, un cop establerta la consignació pressupostària amb aquesta finalitat.
- b) El beneficiari o el destinatari dels fons públics, el qual ha de realitzar l'activitat que va fonamentat l'atorgament de la subvenció, o trobar-se en la situació que en legitimi la concessió.
- c) Les entitats col·laboradores. A aquest efecte les empreses i els ens públics de la Generalitat, les corporacions de dret públic i les fundacions que estiguin sota el protectorat d'un ens de dret públic, i també les persones jurídiques que compleixin les condicions de solvència i eficàcia que s'estableixin, poden, com a entitats col·laboradores, actuar en nom i per compte de l'ens concedent a tots els efectes relacionats amb la subvenció, lliurant i distribuint els fons públics als beneficiaris, quan així s'estableixi en les bases reguladores, sense que els fons esmentats es considerin integrats en el seu patrimoni.

SECCIO SEGONA

De les bases reguladores, les convocatòries i la concessió

Article 92

1. L'ens concedent, amb caràcter previ a l'acord de concessió, ha d'aprovar les bases reguladores de la subvenció, llevat que l'objecte d'aquesta justifiqués la impossibilitat de la concurrència.
2. Les bases reguladores han de concretar com a mínim:
- a) L'objecte de la subvenció i el període en què s'ha d'executar l'activitat.
 - b) Els requisits dels beneficiaris i la manera d'acreditar-los.
 - c) La possibilitat d'intervenció d'entitats col·laboradores i les condicions de solvència i eficàcia que hagin de reunir.
 - d) La forma en què el beneficiari o l'entitat col·laboradora han de justificar el compliment de la finalitat per a la qual es va concedir la subvenció i de l'aplicació dels fons percebuts, i el termini per efectuar-la.

e) Els límits i els requisits per a autoritzar bestretes o pagaments a compte sobre la subvenció concedida.

f) La forma i l'import de les garanties que, si escau, s'han de prestar en cas de bestretes o de pagaments a compte de la subvenció.

g) Els criteris de valoració de la sol·licitud de la subvenció en el cas de concurrència competitiva, i la possibilitat de revisar les ja concedides, en especial la possibilitat de modificar la resolució de concessió en el cas d'alteració de les condicions o de l'obtenció concurrent d'altres ajuts.

h) L'obligació del beneficiari de facilitar tota la informació que li sigui requerida per la Intervenció General de la Generalitat, la Sindicatura de Comptes o altres òrgans competents, d'acord amb aquesta Llei i altres normes aplicables.

3. Les bases reguladores s'han de sotmetre, prèviament a la seva aprovació, a informe del servei jurídic i de la intervenció delegada de l'ens concedent. Aquesta aprovació s'ha de fer per ordre del conseller o de la consellera corresponent, o de l'òrgan competent, en els supòsits especificats per les lletres b), c) i d) de l'article 93 d'aquesta Llei, i s'han de publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

4. Les convocatòries de subvencions han de concretar com a mínim:

- a) Les bases reguladores de la subvenció o indicació de la disposició on es contenen.
- b) L'aplicació pressupostària a la qual s'han d'imputar i la quantitat màxima destinada.
- c) El termini per a presentar la documentació.
- d) Els òrgans competents per a la tramitació i la resolució del procediment i el termini per a la seva conclusió.
- e) El mitjà de notificació de la resolució i, si aquesta exhaurix o no la via administrativa, amb indicació dels recursos i els òrgans davant els quals es poden interposar.
- f) En el supòsit d'ajut d'estat o subvencions a empreses susceptibles de tenir aquesta consideració i per donar compliment a la normativa de la Unió Europea, s'han d'especificar, en la convocatòria, les diverses finalitats a les quals va adreçada d'acord amb la tipologia que es fixi mitjançant una ordre del conseller o de la consellera d'Economia i Finances. S'ha de fer una reserva pressupostària per a cada una de les finalitats especificades o per a cada conjunt de finalitats que segueixin els criteris d'agrupació establerts a l'ordre.

5. Totes les convocatòries públiques de subvencions han d'incloure, entre els requisits exigits a les empreses, la justificació que el sol·licitant compleix la quota de reserva per a la integració social dels minusvàlids, establerta per la legislació vigent.

6. Amb caràcter previ a la publicació de la convocatòria s'ha d'autoritzar la despesa derivada de la línia d'ajuts convocada. En el cas que en la convocatòria es comprometin fons públics d'exercicis pressupostaris futurs, l'autorització de la despesa correspon al Govern. En la convocatòria s'ha d'adjuntar el certificat de la intervenció que acrediti que s'ha efectuat la reserva de crèdit corresponent.

Article 93

Són òrgans competents per a la concessió de les subvencions:

a) En els departaments de la Generalitat, el conseller o la consellera titular, o l'òrgan corresponent que determini la convocatòria.

b) En les entitats autònomes de naturalesa administrativa, els presidents o presidentes, directors o directores, i els consells d'administració en la resta d'entitats autònomes, sens perjudici de la facultat de delegació en els gerents.

c) En els ens restants, els òrgans rectors, d'acord amb el que estableixen les seves lleis de creació o normativa específica, sens perjudici de la possible delegació en els gerents o figures anàlogues.

d) El Departament per a Universitats, Recerca i Societat de la Informació, en relació amb les subvencions en matèria d'universitats i recerca.

Article 94

1. La concessió de les subvencions s'ha d'ajustar a les regles següents:

Primera. El procediment de concessió és, preferentment, el de concurrència competitiva.

Segona. La resolució que posi fi al procediment de concessió ha d'ésser motivada.

Tercera. El termini màxim per a resoldre i notificar les resolucions de concessió de subvencions és de sis mesos.

Quarta. L'import de les subvencions concedides en cap cas no pot ésser d'una quantia que, alladament o en concurrència amb subvencions d'altres entitats públiques o privades, nacionals o internacionals, superi el cost de l'activitat a desenvolupar pel beneficiari.

2. Excepcionalment, es poden concedir directament subvencions innominades o genèriques, sempre que s'acrediti l'impossibilitat de promoure la concurrència pública per les especificitats del subvencionat o de les activitats a desenvolupar. Aquesta concessió ha de complir els següents requisits:

a) El procediment s'ha d'iniciar a instància de part.

b) Ha d'haver una proposta motivada de l'impossibilitat de promoure la concurrència del secretari o secretària general o de l'òrgan competent del departament o bé de l'òrgan assimilat en l'estructura de les entitats autònomes.

c) La resolució de la concessió és del conseller o de la consellera corresponent.

d) Si l'import a concedir és superior a 300.000 euros o el que determini la llei de pressupostos cal l'autorització prèvia del Govern.

3. La resolució de concessió ha de contenir com a mínim:

a) La identificació de la persona o persones sol·licitants a les quals es concedeix la subvenció.

b) L'import i, si escau, el percentatge subvencionat del pressupost de l'activitat o projecte singular i específic presentat per la persona sol·licitant, si l'objecte de la subvenció és d'aquesta naturalesa.

c) La justificació com a condició, en el cas que s'autoritzi bestretes, de l'execució de l'objecte de la subvenció.

d) En el cas que s'autoritzi bestretes, la forma i la quantia de les garanties que, si s'escau, ha de presentar el beneficiari de la subvenció.

4. En el cas de subvencions directes o nominatives, a més de l'anterior, ha de contenir, com a mínim, el termini i la forma de justificació de

l'aplicació dels fons i l'obligació de subministrar informació a efectes de control.

5. Excepcionalment, la concessió es pot produir mitjançant acords, pactes, convenis i contractes amb entitats de dret públic o privat, si aquests mitjans són més eficients per a assolir els objectius fixats, i són exigibles els mateixos requisits que s'estableixen en aquest capítol.

6. Els ens concedents han de donar publicitat a les subvencions atorgades mitjançant l'exposició d'aquestes en el tauler d'anuncis designat a la convocatòria i en el supòsit de subvencions d'un import superior a 6.000 euros, s'han de publicar, a més, en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*. En tot cas s'ha d'indicar el beneficiari, la quantitat concedida, les finalitats de la subvenció i el crèdit pressupostari al qual s'han imputat. El que estableix aquest apartat no és aplicable a les subvencions nominatives.

7. Les subvencions que concedeixin els departaments amb caràcter compensador de les càrregues per operacions financeres formalitzades pels perceptors poden ésser lliurades pel seu import total a l'Institut Català de Finances o a l'Institut Català de Crèdit Agrari, segons quina sigui la matèria, perquè procedeixin al pagament periòdic d'aquestes subvencions en els exercicis corresponents o a l'amortització parcial del capital pendent de les operacions amb subvenció associada.

Article 95

Les obligacions de la persona beneficiària són:

a) Realitzar l'activitat o adoptar el comportament que fonamenta la concessió de la subvenció.

b) Acreditar davant l'entitat concedent o, si escau, de l'entitat col·laboradora el que determina la lletra a), i complir els requisits i les condicions que determinin la concessió o el gaudiament de la subvenció, mitjançant els justificants de les despeses o l'activitat que ha de cobrir l'import finançat o, si la subvenció consisteix en un percentatge del cost de l'activitat o la inversió, el cost total corresponent, sens perjudici d'altres mitjans de comprovació que s'hagin establert en les bases reguladores.

c) Sometre's a les actuacions de comprovació de l'entitat concedent o, si escau, de l'entitat col·laboradora, a les de control de l'activitat econòmica financera que corresponguin a la Intervenció General de la Generalitat, a la Sindicatura de Comptes, o altres òrgans competents, i en particular a les derivades del que disposa l'article 97.

d) Comunicar a l'entitat concedent o, si escau, l'entitat col·laboradora l'obtenció de subvencions per a la mateixa finalitat, procedent de qualsevol de les administracions o entitats públiques o privades, nacionals o internacionals, i les alteracions a les quals es refereix l'article 92.2.

e) Proposar a l'òrgan concedent qualsevol canvi que, dins la mateixa finalitat, es pugui produir en la destinació de la subvenció que, si s'escau, ha d'ésser expressament autoritzat per l'òrgan concedent.

Article 96

Les obligacions de les entitats col·laboradores són:

a) Lliurar als beneficiaris els fons rebuts d'acord amb els criteris establerts per les normes reguladores de la subvenció.

b) Verificar, si escau, el compliment i l'efectivitat de les condicions determinants per a la concessió de les subvencions.

c) Justificar l'aplicació dels fons percebuts davant l'entitat concedent i, si s'escau, lliurar la justificació presentada pels beneficiaris.

d) Sometre's a les actuacions de comprovació de control que estableix l'article 97.

SECCIÓ TERCERA

Control

Article 97

1. La Intervenció General de la Generalitat, d'acord amb la normativa aplicable i, en particular, amb el que disposa l'article 71 i d'acord amb els plans de control aprovats pel conseller o per la consellera del Departament d'Economia i Finances, ha de controlar les subvencions públiques afectades per aquesta llei per a assegurar el compliment de les seves finalitats i de les disposicions legals aplicables a les finances de la Generalitat.

2. El personal que, ocupant llocs de treball en la Intervenció General, desenvolupi les esmentades funcions de control té, a tots els efectes legals, el caràcter d'agent de l'autoritat, i les autoritats públiques li han de prestar la protecció i l'auxili que aquell requereixi. Així mateix, les actes i les diligències esteses per l'esmentat personal en el marc dels procediments respectius, tenen la consideració de documents públics i fan prova dels fets que els motiven, llevat d'acreditació en contrari.

3. El procediment de control es regeix per la normativa pròpia dels procediments administratius. En tot cas la seva durada no pot ultrapassar el termini d'un any, comptador a partir de l'endemà de la notificació de la resolució d'inici; a aquest efecte no són computables les dilacions notificades imputables a l'administrat, ni les derivades de causa de força major o del compliment de l'ordenament jurídic. L'esmentat termini es pot prorrogar motivadament per un altre d'equivalent.

4. El control ha d'afectar les entitats col·laboradores, els beneficiaris i les terceres persones relacionades amb l'objecte de la subvenció, que resten obligades a facilitar l'exercici de les funcions que corresponen a la Intervenció General, i, en particular, ha d'afectar:

a) La documentació justificativa i els antecedents que es creguin necessaris per a comprovar l'aplicació de la subvenció i la possibilitat d'obtenir-ne una còpia.

b) L'ampliació del control a les persones físiques o jurídiques que intervinguin en la justificació dels fons públics percebuts dels seus drets fonamentals.

c) L'accés a locals o al domicili de la persona beneficiària, amb l'autorització prèvia d'aquesta o, si no n'hi ha, amb la de l'òrgan judicial competent.

5. En el supòsit que es produeixi resistència al control, la Intervenció General ha de realitzar el que estableix l'apartat 8. A aquests efectes s'ha de considerar resistència al control tota conducta del subjecte controlat tendint a dilatar, entorpir o impedir les actuacions de control, i en particular:

a) La no-presentació o la presentació parcial, per causa injustificada, de la informació requerida per la Intervenció General. Es considera no presentada la informació si en el termini de deu dies des del requeriment no es presenta o es presenta parcialment i, reiterada la sol·licitud, no s'obté en un nou termini d'igual durada.

b) La negativa indeguda a permetre l'entrada o la permanència en finques i locals.

c) Les coaccions o la manca de la consideració deguda al personal que efectua el control.

6. Un cop realitzats els controls, la Intervenció General ha d'elevat a l'òrgan concedent un informe que n'inclou els resultats.

7. Si s'acredita que la persona beneficiària ha incorregut en algun dels supòsits definits per l'article 99, incloent-hi la resistència al control, l'informe ha de proposar l'inici del procediment de revocació, a fi d'obtenir el reintegrament total o parcial de la subvenció. Amb aquesta finalitat, la Intervenció General pot proposar també a l'òrgan concedent o a la Tresoreria l'adopció de la mesura cautelar establerta per l'article 98.2.

8. En el supòsit de resistència al control de qualsevol dels subjectes a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article, la Intervenció General ha de proposar, a més de la revocació, l'inici del procediment sancionador d'acord amb el que estableix en l'article 101.

9. Un cop efectuades les propostes, l'òrgan concedent ha d'iniciar els expedients corresponents, dels quals ha de formar part el damunt dit informe, llevat que, pel fet de discrepar d'aquest o de la proposta, s'aculli al procediment establert per l'article 67. Si, com a resultat de l'expedient de revocació, la proposta de resolució difereix de la feta per la Intervenció General, cal donar-li audiència abans de la resolució de l'expedient, sens perjudici del dret d'audiència que igualment correspon a les persones beneficiàries, a les entitats col·laboradores i en general a qualsevol subjecte afectat per l'esmentada proposta.

10. De conformitat amb l'article 18.1 del text refós de la Llei general pressupostària, amb els reglaments de la Unió Europea núm. 2064/97 i 4045/89 i amb les altres normes aplicables, correspon, en l'àmbit de Catalunya, a la Intervenció General de la Generalitat l'elaboració i l'execució dels plans de control sobre beneficiaris d'ajudes finançades total o parcialment amb fons comunitaris.

11. La notificació de l'inici de les actuacions de control implica la interrupció de la prescripció del dret de l'administració a la revocació de les subvencions atorgades i a rescabalar-se, si escau, de les quantitats indegudament percebudes pel beneficiari i dels possibles interessos que correspongessin. En el supòsit que l'esmentat control es perllongui en el temps més del termini establert legalment, sens perjudici de les possibles prorrogues i suspensions del termini, no produeix l'efecte d'interrupció anterior.

SECCIÓ QUARTA

Del reconeixement de l'obligació, de les revocacions i dels pagaments

Article 98

1. El reconeixement de l'obligació i el pagament posterior de la subvenció al beneficiari es produeix si aquest ha justificat, a judici del con-

cedent i d'acord amb la normativa aplicable, la realització de la totalitat de l'objecte de la subvenció, el compliment de les condicions i les seves finalitats. Excepcionalment, si ho estableixen les bases, i amb la justificació prèvia per raó de l'objecte o del subjecte, es poden acordar bestretes amb caràcter previ a la justificació o als pagaments a compte que comportin pagaments parcials, amb la justificació prèvia de l'import equivalent.

2. Un cop acordat l'inici del procediment de revocació, o amb caràcter previ en el supòsit que indica l'article 97.8, com a mesura cautelar, la Tresoreria pot adoptar, a proposta de l'òrgan concedent o de la Intervenció General, la retenció de les quantitats pendents d'abonar al receptor, sense ultrapassar, en cap cas, l'import que fixin la proposta o la resolució d'inici de l'expedient, amb els interessos de demora meritats fins aquell moment. La imposició d'aquests s'ha d'acordar per resolució motivada, que s'ha de notificar a la persona beneficiària, amb indicació dels recursos pertinents, i és aplicable el règim jurídic següent:

a) Es pot adoptar, si hi ha indicis racionals que permetin preveure la impossibilitat d'obtenir el rescabament, o si aquest es pot veure frustrat o greument dificultat, i, en especial, si el receptor fa actes d'ocultació, gravamen o disposició dels seus béns.

b) Ha d'ésser proporcional a la finalitat que es pretén aconseguir, i en cap cas no s'ha d'adoptar si pot produir efectes de reparació difícil o impossible.

c) S'ha de mantenir fins que es dicti la resolució que posa fi a l'expedient de revocació, i no pot ultrapassar el període màxim que es fixa per a tramitar-lo. En el cas de pròrroga del procediment de revocació, s'ha de mantenir la mesura per a un termini equivalent.

d) S'ha d'aixecar en el cas que la resolució que es dicti sigui contrària a la revocació, que desapareguin les circumstàncies que la van originar, o en el cas de l'article 97.8, que hagi transcorregut un mes des de la retenció sense que es dicti la resolució d'inici de l'expedient. També s'ha d'aixecar si la persona beneficiària proposa la substitució per una garantia que es consideri suficient.

3. És un requisit necessari per a percebre subvencions amb càrrec als pressupostos de la Generalitat el compliment pels beneficiaris de les seves obligacions tributàries davant la Generalitat. La Tresoreria ha de comprovar, amb caràcter previ al pagament de les subvencions o les bestretes, aquest compliment, i en cas contrari, s'ha d'iniciar el procediment de compensació dels crèdits a percebre pel beneficiari fins a satisfer els deutes pendents, tant si són de naturalesa tributària com si no ho són.

Article 99

1. Són causes de revocació:

a) L'incompliment de l'obligació de justificació.

b) L'obtenció de la subvenció sense reunir les condicions requerides.

c) L'incompliment de la finalitat per a la qual la subvenció fou concedida, totalment o parcialment, en haver destinat les quantitats percebudes a finalitats diferents.

d) L'incompliment de les condicions imposades als beneficiaris amb motiu de la conces-

sió de la subvenció, incloent-hi l'obstrucció de les actuacions de control o la resistència a permetre-les de manera que s'impedeixi comprovar l'acreditació d'haver realitzat l'objecte de la subvenció.

e) En el supòsit indicat per l'article 94.1, regla quarta, per l'excés obtingut sobre el cost de l'activitat desenvolupada.

Article 100

1. Si l'òrgan concedent, com a conseqüència de la seva actuació de comprovació, o en el cas de l'article 97.7, acreditada que s'ha produït alguna de les causes de revocació, ha d'iniciar la tramitació de l'expedient oportú, d'acord amb les regles següents:

a) El termini per a concloure l'expedient és de sis mesos, a comptar des de la data en què es notifiqui la resolució d'inici de l'expedient, que ha d'ésser dictada per l'òrgan que va signar la resolució de concessió. Es pot prorrogar, excepcionalment i amb motivació, i d'acord amb el que determinen les normes reguladores del procediment administratiu comú, aquest termini per un període no superior a tres mesos.

b) El procediment es resol d'acord amb el que determinen les normes reguladores del procediment administratiu comú, i en tot cas s'ha de reconèixer a les persones interessades el dret a efectuar al·legacions, proposar mitjans de prova, i el preceptiu tràmit d'audiència previ a la proposta de resolució que posi fi a l'expedient.

2. Si la resolució estableix que s'ha produït una causa de revocació, s'ha d'acordar, d'acord amb la normativa reguladora dels ingressos de dret públic, el reintegrament total o parcial de les quantitats percebudes i l'exigència dels interessos legals des de la data de pagament de la subvenció o, en el cas que s'hagin pagat bestretes, des de la data límit que es va fixar a la persona beneficiària per a justificar el compliment de la finalitat que va motivar la concessió, o des que es va efectuar el pagament, si aquest fos posterior. En tot cas, l'incompliment de l'obligació de reintegrament pot originar l'execució de les garanties prestades.

3. Els beneficiaris, les persones físiques o jurídiques, han de respondre directament de les quantitats a retornar; pel que fa a les persones jurídiques, en són responsables subsidiaris els administradors que van votar favorablement els acords que són causa de l'incompliment o no s'hi van oposar o els van consentir i, en el cas que s'hagin dissolt, de les obligacions pendents. La responsabilitat és solidària per als socis o participants en el cas de dissolució o de liquidació i fins al límit de la quota de liquidació.

4. El termini de prescripció del dret de la Generalitat a la revocació i, si escau, el rescabament dels fons rebuts per beneficiaris de subvencions és de cinc anys a comptar des de la data de finalització del termini de justificació de l'objecte de la subvenció, o bé des de la data de presentació dels justificants corresponents, si és anterior.

SECCIÓ CINQUENA

De les infraccions i de les sancions

Article 101

1. Són infraccions administratives en matèria de subvencions:

a) Dels beneficiaris:

Primer. L'obtenció d'una subvenció falsejant les condicions requerides per a fer-ne la concessió o ocultant dades que n'haurien impedit o dificultat la concessió.

Segon. La destinació de les quantitats percebudes, parcial o totalment, a finalitats diferents per a les quals fou concedida la subvenció.

Tercer. L'incompliment, per raons imputables al beneficiari, de les obligacions imposades per a la concessió de la subvenció.

Quart. La negativa a permetre les actuacions d'inspecció, comprovació i control a efectuar per l'ens concedent o l'entitat col·laboradora, si és el cas, o bé per la Intervenció General i la resta d'òrgans de control, o l'obstrucció d'aquelles actuacions.

Cinquè. La manca de comunicació a l'ens concedent o l'entitat col·laboradora, si és el cas, de l'obtenció de subvencions o ajuts per a la mateixa finalitat procedents de qualsevol administració pública, i també la modificació de qualsevol circumstància que hagi servit com a fonament per a la concessió de la subvenció.

Sisè. La manca de justificació, en tot o en part, de l'aplicació dels fons percebuts o la justificació fora del termini establert per a acreditar la realització de l'objecte de la subvenció.

Setè. La manca d'acreditació davant l'administració concedent o l'entitat col·laboradora, si és el cas, del compliment de les obligacions imposades per a la concessió de la subvenció.

b) De les entitats col·laboradores:
Primer. La manca de lliurament als beneficiaris dels fons rebuts, d'acord amb els criteris establerts per les normes reguladores de les subvencions.

Segon. La negativa a permetre les actuacions de comprovació i de control que, respecte a la gestió dels fons percebuts, puguin efectuar l'ens concedent o els òrgans de control, o l'obstrucció d'aquestes actuacions.

Tercer. La manca de verificació, si escau, del compliment de les condicions determinades en l'atorgament de la subvenció.

Quart. La manca de justificació davant l'ens concedent de l'aplicació dels fons percebuts o la manca de lliurament de la justificació presentada als beneficiaris.

c) De tercers persones relacionades amb l'objecte de la subvenció: la negativa a permetre les actuacions de comprovació i de control que, respecte a l'acreditació de la realització de l'objecte de la subvenció, puguin efectuar els òrgans de control, o l'obstrucció d'aquestes actuacions.

2. Les infraccions administratives tipificades per l'apartat 1 poden ésser molt greus, greus i lleus, d'acord amb la classificació següent:

a) Tenen la consideració d'infraccions molt greus, en el cas dels beneficiaris, les definides pels punts primer, segon i tercer de la lletra a de l'apartat 1. En el cas de l'entitat col·laboradora, la infracció definida pel punt primer de la lletra b de l'apartat 1. Tant per al beneficiari com per a l'entitat col·laboradora, la reincidència, en l'espai de tres anys, en la comissió d'infraccions greus té la consideració d'infracció molt greu quan així hagi estat declarat per resolució ferma en la via administrativa.

b) Tenen la consideració d'infraccions greus, en el cas dels beneficiaris, les definides pels punts quart i cinquè de la lletra a) de l'apartat 1. En el cas d'entitat col·laboradora, les infraccions de-

finides pels punts segon i tercer de la lletra b de l'apartat 1. En el cas d'un tercer, la infracció definida per la lletra c) de l'apartat 1. Tant per al beneficiari i l'entitat col·laboradora com per a un tercer, la reincidència, en l'espai de tres anys, en la comissió d'infraccions lleus té la consideració d'infracció greu quan hagi estat declarat per resolució ferma en la via administrativa.

c) Tenen la consideració d'infraccions lleus, en el cas dels beneficiaris, les definides pels punts sisè i setè de la lletra a) de l'apartat 1. En el cas d'entitats col·laboradores, les definides pel punt quart de la lletra b) de l'apartat 1.

3. Són responsables de les infraccions els beneficiaris o beneficiàries, les entitats col·laboradores i els tercers que realitzin les conductes tipificades per aquest article.

4. Les infraccions molt greus prescriuen als cinc anys, les greus als tres anys i les lleus a l'any. El termini de prescripció comença a comptar-se des del dia en el qual s'ha comès la infracció.

Article 102

1. Les infraccions administratives es sancionen d'acord amb la classificació següent:

a) Infraccions molt greus.
Primer. Multa del doble al triple de la quantitat indegudament obtinguda o aplicada o, en el cas d'una entitat col·laboradora, dels fons rebuts. En el cas d'un tercer, multa de fins a la quantitat obtinguda pel beneficiari o beneficiària.

Segon. Pèrdua pel beneficiari o beneficiària, per l'entitat col·laboradora i pels tercers, del dret a obtenir subvencions de la Generalitat, de les seves entitats autònomes i del seu sector públic durant el període de tres a cinc anys, i també, i durant el mateix període, pèrdua del dret a ésser designats entitat col·laboradora.

Tercer. Prohibició durant el període de tres a cinc anys per a contractar amb l'Administració de la Generalitat, les seves entitats autònomes i el seu sector públic.

b) Infraccions greus:
Primer. Multa de fins al doble de la quantitat indegudament obtinguda o, en el cas d'una entitat col·laboradora, dels fons rebuts. En el cas d'un tercer, multa de fins a la quantitat obtinguda pel beneficiari o beneficiària.

Segon. Pèrdua pel beneficiari o beneficiària, per l'entitat col·laboradora i pels tercers, del dret a obtenir subvencions de la Generalitat, de les seves entitats autònomes i del seu sector públic durant el període d'un any a tres anys, i també, i durant el mateix període, pèrdua del dret a ésser designats entitat col·laboradora.

Tercer. Prohibició durant el període d'un any a tres anys per a contractar amb l'Administració de la Generalitat, les seves entitats autònomes i el seu sector públic.

c) Infraccions lleus:
Primer. Multa d'una quantitat igual a la percebuda indegudament o a la de l'import de la quantitat no justificada o, en el cas d'una entitat col·laboradora, dels fons percebuts.

Segon. Pèrdua pel beneficiari, per l'entitat col·laboradora i pels tercers, del dret a obtenir subvencions de la Generalitat, de les seves entitats autònomes i del seu sector públic durant el període d'un any, i també, durant el mateix període, pèrdua del dret a ésser designats entitat col·laboradora.

Tercer. Prohibició, durant el període d'un any per a contractar amb l'Administració de la Ge-

neralitat, les seves entitats autònomes i el seu sector públic.

2. Per a la imposició de les sancions anteriors cal atendre a:

a) L'existència d'intencionalitat o reiteració.
b) La naturalesa dels perjudicis causats.
3. Les sancions establertes són independents de l'exigència a l'infractor de l'obligació de reintegrament establerta per aquesta Llei.

4. Les sancions imposades per les infraccions molt greus prescriuen als quatre anys, les imposades per infraccions greus als tres anys i les imposades per infraccions lleus a l'any. El termini de prescripció comença a comptar-se des de l'endemà del dia en què tingui ferma la resolució per la qual s'imposa la sanció.

5. Les resolucions fermes per les quals s'imposin sancions s'han de notificar, i si escau publicar en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, en les condicions i en els supòsits establerts per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificada per la Llei 4/1999, de 13 de gener.

Article 103

La responsabilitat subsidiària de la obligació de les sancions establertes per aquesta Llei es regeix pel que estableix l'article 100.3.

Article 104

1. El procediment per a la imposició de les sancions establertes per aquesta Llei s'ha de tramitar d'acord amb el que disposa la normativa general del procediment sancionador aplicable a l'Administració de la Generalitat.

2. Són òrgans competents per iniciar el procediment sancionador els que hagin formulat les propostes de resolució de concessió de subvencions. És competent per a la resolució del procediment sancionador, en les infraccions lleus i greus, el conseller o la consellera del departament que hagi concedit la subvenció o al qual sigui adscrit l'ens concedent. La resolució de les infraccions molt greus és competència del govern de la Generalitat.

Article 105

1. En el cas d'ajuts finançats amb càrrec als fons comunitaris, el règim d'infraccions i sancions és l'establert per la reglamentació comunitària específica. Amb caràcter subsidiari, hi són aplicables les normes establertes per aquesta Llei.

2. Les sancions imposades en aplicació dels preceptes de la normativa comunitària, quan així s'estableixi, són imputables als fons estructurals corresponents.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

Mentre el Parlament de Catalunya no promulgui les normes corresponents i el Govern de la Generalitat no dicti les disposicions reglamentàries, regiran les normes i disposicions anàlogues de l'Estat, d'acord amb la disposició transitòria segona de l'Estatut, en tot allò que no estigui en contradicció amb les lleis i els reglaments catalans.

Segona

Les transferències de cabals afectats a serveis traspassats per l'Administració de l'Estat podran

ésser objecte de redistribució en els termes dels articles 42 i 43 d'aquesta Llei. D'aquesta redistribució, se'n donarà compte al Parlament.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei és d'aplicació a les empreses a què fa referència la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, en tot allò en què no s'oposi a la seva regulació específica.

(02.357.052)

DECRET LEGISLATIU

4/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances.

La disposició final segona, apartat 4, de la Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives, va autoritzar el Govern de la Generalitat perquè en el termini màxim d'un any, a comptar a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, refongués en un Text únic la Llei 2/1985, de 14 de gener, de l'Institut Català de Finances, incorporant-hi les modificacions introduïdes mitjançant aquesta Llei de mesures fiscals i les introduïdes a les lleis de pressupostos posteriors a l'entrada en vigor de la Llei esmentada, així com per les lleis següents:

Llei 5/1996, de 20 de maig, de modificació de la Llei 2/1985, de 14 de gener.

Llei 25/1998, de 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro.

Llei 15/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals i administratives.

Així mateix, l'apartat 4 de la disposició final segona va establir que l'autorització per a la refosa incloïa també la facultat de regularitzar, aclarir i harmonitzar aquestes disposicions, així com l'obligació d'efectuar la conversió a la unitat monetària euro de tots els imports a què fan referència les disposicions que han d'integrar el Text refós.

Per tant, en exercici de la delegació esmentada, d'acord amb el dictamen emès per la Comissió Jurídica Assessora i d'acord amb el Govern,

DECRETO:

Article ú nic

S'aprova el Text refós de la Llei de l'Institut Català de Finances, que es publica tot seguit.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquest Decret legislatiu entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, 24 de desembre de 2002

JORDI PUJOL

President de la Generalitat de Catalunya

FRANCESC HOMS I FERRET

Conseller d'Economia i Finances

TEXT REFÓS

de la Llei de l'Institut Català de Finances

CAPÍTOL 1

Naturalesa i règim jurídic

Article 1

1. L'Institut Català de Finances és una entitat de dret públic de la Generalitat de Catalunya que es regeix per aquesta Llei i per les disposicions reguladores de l'estatut de l'empresa pública catalana i de les finances públiques de Catalunya. L'Institut té per finalitat contribuir a l'exercici de les competències executives que l'Estatut d'autonomia de Catalunya confereix a la Generalitat sobre el sistema financer, i actua com a instrument principal de la política de crèdit públic de la Generalitat.

2. L'Institut Català de Finances té personalitat jurídica pròpia, autonomia administrativa, econòmica i financera, un patrimoni propi i pleïtat. En conseqüència, l'Institut pot adquirir, posseir, reivindicar, permutar, gravar o alienar tota mena de béns, concertar crèdits, fer contractes i convenis d'acord amb la normativa que li sigui aplicable, obligar-se, interposar recursos i executar les accions establertes per les lleis.

3. L'activitat de l'Institut Català de Finances s'ajusta a les normes de dret civil, mercantil i laboral que li són aplicables, sens perjudici que estigui sotmesa al dret administratiu quan correspongui segons la legislació vigent, en especial pel que fa a les activitats referents a la seva relació amb l'Administració de la Generalitat.

Article 2

En l'exercici de les seves funcions, l'Institut Català de Finances s'ha d'ajustar a les disposicions de la Llei de pressupostos i a les directrius que en relació amb la política econòmica general li assenyalen el Govern.

Article 3

1. L'actuació de l'Institut s'ha de sotmetre a les bases de l'ordenació de l'activitat econòmica general, de l'ordenació del crèdit i la banca i a la política monetària de la Unió Europea.

2. Amb aquesta finalitat, l'Institut ha de vetllar per la coordinació de la seva activitat amb la dels òrgans i les institucions estatals i comunitàries responsables de la política econòmica i monetària.

Article 4

1. Per complir les seves funcions, l'Institut Català de Finances pot utilitzar els instruments de dret públic i de dret privat adequats i signar convenis de col·laboració, concerts i protocols d'actuació amb qualsevol administració pública i qualsevol ens o institució pública o privada. La signatura d'aquests convenis, concerts i protocols d'actuació correspon al conseller o consellera d'Economia i Finances.

2. Les operacions que l'Institut faci en compliment de la seva activitat amb persones físiques i amb entitats jurídiques s'han de sotmetre a les normes de dret privat, en les condicions establertes per l'article 11.

3. L'Institut Català de Finances, sense autorització administrativa prèvia, pot alienar directament els béns immobles o mobles que hagi adquirit en procediments judicials seguits en

defensa de les prestacions que tingui atorgades a tercers i, fins i tot, els que s'adquireixin en pagament de deutes de què sigui creditor. Així mateix, pot adjudicar directament contractes d'explotació respecte dels béns esmentats.

Article 5

El Departament d'Economia i Finances actua com a òrgan de comunicació entre el Govern i l'Institut. L'activitat de l'Institut s'ha de sotmetre a les directrius específiques que rebra del Departament esmentat, el qual aprova també les condicions a les quals s'han d'ajustar les operacions creditícies i d'aval de l'Institut.

CAPÍTOL 2

Funcions

Article 6

1. L'Institut Català de Finances dirigeix i coordina, per mitjà de les instruccions oportunes, l'activitat de les institucions públiques de crèdit dependents de la Generalitat, en controla la gestió i eleva al Departament d'Economia i Finances les propostes i les observacions que calgui.

2. L'Institut ha d'informar els projectes de pressupostos, les memòries, els balanços i els comptes de resultats, així com les condicions a què s'han de sotmetre les operacions d'aquestes entitats.

Article 7

L'Institut Català de Finances pot representar la Generalitat en qüestions financeres i creditícies davant l'Administració de l'Estat, el Banc d'Espanya i les institucions de crèdit oficial, i els òrgans equivalents de la Unió Europea, en aquelles matèries que li delegui el Govern o el Departament d'Economia i Finances.

Article 8

Pertoca a l'Institut Català de Finances d'informar els òrgans competents del nomenament de les persones que tindran la representació de la Generalitat de Catalunya en entitats financeres públiques i privades de qualsevol àmbit, llevat dels casos en què aquesta representació és encomanada a un Departament o a una entitat determinada.

Article 9

1. L'Institut presta els serveis de tresoreria de la Generalitat que el Govern li encomana.

2. L'Institut Català de Finances pot concedir a la Generalitat i a les seves entitats de caràcter públic bestretes de tresoreria per un termini no superior a un any. Els cabals anticipats no poden excedir en cap cas el 12% de les despeses anuals autoritzades per la Llei de pressupostos.

Article 10

1. L'Institut Català de Finances, per delegació del Govern, pot exercir la gestió financera de les emissions de deute públic o d'altres títols similars de la Generalitat i de les seves entitats autònomes.

2. El Govern li pot demanar un informe sobre l'oportunitat i les condicions de les emissions de deute públic o d'altres actius financers emesos per la Generalitat i per les seves entitats